

Ἀναστάσιος
(βυζαντινός) ιερί.

Academy
 ὁ Παναγιώτης περιέλαβεν τοὺς ἀν. 22 [17] καὶ οὗτος μὲν ὁ Ζακύνθος (18' αἰ.) ἀπὸ τῆς

Εν γ. 445, ως το τέλος ἑνδοκοῖς ὑπάτασι αὐτοῖς:

[illegible]

Τῷ Χριστῷ μέγα ἑυχαριστοῦντες, ὅτις ταῦτ' ἀποκρίθαι αὐτῷ πρὸς θεόν εἶχε καὶ ὑμεῖς
αὐτοὶ προθυμίᾳ τε καὶ φιλοτιμίᾳ ἐπ' αὐτῷ ἵνα μέγα ἐπιρρωθῇ τὸ προθυμοποιήσθαι ἡμῶν.
ὅτι προθυμίας καὶ ταῦτ' ἀφ' ὧν καὶ ἡμεῖς χρειαζόμεθα τῶν ἐν ταῖς ἀγίαις τῆς Χοῆς ἐκκλησίαις
ἐκείναις ἀδελφοῖς. Ἀμήν, ὡς ἔστι * σωτηρία, ὁ ἡμεῶν ἰσχυρὸς.

Ἐν συνεχείᾳ δὲ δι' ἑτέρου χειρὸς : « Ἀνεγράψαμεν ἅπαντες τῇ νεωτέρῃ καὶ ἐν
ἡμετέριον προθυμίᾳ τοῦ καὶ διοικητοῦ προχειρισθέντος ἐπὶ τῇ πατρικίᾳ
καὶ Ντοφύτου, καὶ μετὰ διελθόντων αὐτῶν ὅπως, γὰρ τῇ μισοκάλῳ ἀπερισκεπτικῶς
παρὰ τοῦ ἰδίου περιεχόμενος, μένουμε δεῖ σου πρὸς θεὸν οἱ ἐν ἐκείνῃ τῇ κατόντι »,

* αὐτῶν.